

ОТ

Ч

Г

ДО

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БУРГАС
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БУРГАС
ОБЛАСТЕН УПРАВИТЕЛ НА ОБЛАСТ БУРГАС
ПОСТОЯННА КОМИСИЯ ПО КУЛТУРА И ЧИТАЛИЩНА ДЕЙНОСТ
ПОСТОЯННА КОМИСИЯ ПО УСТРОЙСТВО НА ТЕРИТОРИЯТА
ПОСТОЯННА КОМИСИЯ ПО ОБРАЗОВАНИЕ И ВЕРОИЗПОВЕДАНИЯ
ПОСТОЯННА КОМИСИЯ ПО ОБЩИНСКА СОБСТВЕНОСТ,
ОБЩИНСКИ ПРЕДПРИЯТИЯ И ДРУЖЕСТВА

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

на основание чл. 107, ал. 3 от Административнопроцесуалния кодекс
(АПК)

ОТНОСНО: Отмяна на незаконосъобразни и нищожни норми от
Правилника за паметници и монументи в Община Бургас, приет с Решение
по т. 3 от Протокол № 29 от заседание на Общински съвет – Бургас,
проведено на 30.09.2025 г.

На основание чл. 107, ал. 3 от АПК, в качеството си на гражданин,
отправлям настоящото предложение до Общински съвет – Бургас за
предприемане на действия по отмяна на незаконосъобразни и нищожни
разпоредби от Правилника за паметници и монументи в Община Бургас
(наричан по-долу „Правилника“). След извършен пълен правен преглед на
акта се установяват следните съществени пороци, които налагат неговата
отмяна по реда на Закона за нормативните актове (ЗНА) и АПК.

I. АРГУМЕНТИ ЗА НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНОСТ И НИЩОЖНОСТ

1. Превишаване на материална компетентност и противоречие със
Закона за културното наследство (ЗКН) – основание за нищожност.
Правилникът е приет на основание чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА, което
предполага уреждане на обществени отношения с местно значение.
Предметът на акта обаче – ред за изграждане, монтаж и демонтаж на
паметници и монументално-декоративни елементи в публични

пространства – попада под специалния режим на Закона за културното наследство. Съгласно чл. 83, ал. 1, т. 1, б. „г“ от ЗКН, инвестиционните проекти за монументално-декоративни елементи в публични пространства задължително се съгласуват с министъра на културата. Правилникът, в частност неговият § 1 и чл. 4, изцяло игнорира тази императивна норма от по-висш по степен акт, като създава автономен и паралелен ред за одобряване, който не включва задължителното съгласуване. По този начин Общинският съвет е излязъл извън пределите на предоставената му материална компетентност, уреждайки материя, която е от изключителната компетентност на централен орган на изпълнителната власт. Съгласно константната практика на Върховния административен съд (ВАС), всяка некомпетентност, включително материалната, е основание за нищожност на административния акт (вж. Решение № 1981/13.02.2018 г. по адм. д. № 1266/2017 г. на ВАС; Решение № 505/14.01.2019 г. по адм. д. № 6282/2017 г. на ВАС; Решение № 10024/23.07.2018 г. по адм. д. № 6419/2017 г. на ВАС; Решение № 8239/01.10.2024 г. по адм. д. № 3098/2023 г. на АС-Пловдив).

2. Противоречие с основни права, гарантирани от правото на Европейския съюз – основание за нищожност. Разпоредбата на чл. 10, ал. 3 от Правилника, която *ex lege* обявява всички обекти по чл. 1 за публична общинска собственост, представлява грубо и непропорционално посегателство върху правото на собственост. Това е в пряк разрез с чл. 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Дори когато обектите са финансирани изцяло с частни средства, нормата ги превръща в общинска собственост без правно основание в закон и без предвидена справедлива компенсация. Подобна мярка не отговаря на принципа на пропорционалност, тъй като надхвърля необходимото за постигане на легитимна цел, каквато е защитата на културното наследство по смисъла на чл. 36 от Договора за функционирането на ЕС (вж. Решение № 8986/27.06.2014 г. по адм. д. № 2636/2014 г. на ВАС). Аналогично, чл. 8, ал. 3 от Правилника, изискващ учредяване на *безвъзмездно* право на строеж при изграждане в частен имот, също накърнява правото на собственост в противоречие с по-висши правни норми. Липсата на каквато и да е законова опора за подобно безвъзмездно отчуждаване на права прави тези норми нищожни.
3. Непропорционални ограничения на гражданското участие и икономическата дейност – основание за отмяна. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2 от Правилника въвежда изискване за подкрепа от минимум 1000 жители за предложения, постъпили от граждани и юридически

лица. Това изискване е непропорционална и необоснована пречка пред упражняването на правото на гражданите да внасят предложения в комисиите на общинския съвет съгласно чл. 49, ал. 3 от ЗМСМА и правото на предложение по чл. 107 от АПК. Доколкото изграждането на паметници може да се разглежда като услуга по смисъла на Директива 2006/123/ЕО, това изискване представлява и териториално ограничение по чл. 15, ал. 2, б. „а“ от Директивата, което не е нито необходимо, нито пропорционално за защита на градската среда, както изисква практиката на Съда на ЕС (вж. Решение по съединени дела С-360/15 и С-31/16; Решение по дело С-293/14). По същия начин чл. 7, който въвежда едногодишна забрана за внасяне на отхвърлено предложение, ограничава необосновано правото на гражданска инициатива.

4. Процедурни и формални пороци. Разпоредбата на § 2, която позволява на Общинския съвет да решава неуредени въпроси с „отделни решения“, създава правна несигурност и позволява заобикаляне на формалната процедура за приемане на нормативни актове по ЗНА, което я прави незаконосъобразна.

II. ИСКАНЕ

Предвид изложените аргументи и на основание чл. 107 от АПК, чл. 21, ал. 2 от ЗМСМА и чл. 79 от АПК, ПРЕДЛАГАМ Общински съвет – Бургас да изпълни задълженията си, произтичащи от закона, като:

1. Открие процедура по изменение и отмяна на незаконосъобразните и нищожни разпоредби на Правилника за паметници и монументи в Община Бургас, в частност чл. 2, ал. 2, чл. 4, чл. 7, чл. 8, ал. 3, чл. 10, ал. 3, § 1 и § 2, като за целта бъде изготвена и внесена докладна записка, а проектът за изменение бъде публикуван за обществено обсъждане съгласно императивните изисквания на чл. 26 и чл. 28 от ЗНА. Съдебната практика на ВАС е категорична, че неспазването на тази процедура е съществено нарушение, водещо до отмяна на акта (вж. Решение № 2283/23.11.2018 г. по адм. д. № 1876/2018 г. на АС-Варна).
2. Настоящото предложение да бъде разгледано от компетентните постоянни комисии към Общинския съвет съгласно правомощията им по ЗМСМА.
3. Да бъде уведомен с изричен писмен отговор по съществуващото на

поставените въпроси, който да ми бъде изпратен на посочената електронна поща.

4. Решението по настоящото предложение да ми бъде съобщено в законоустановения двумесечен срок по чл. 118, ал. 1 от АПК на посочената електронна поща. Съобщаването на решението представлява индивидуален административен акт по смисъла на АПК и подлежи на самостоятелен контрол, като нередовното му съобщаване води до удължаване на сроковете за оспорване съгласно Тълкувателно решение № 6 от 30.06.2015 г. по т. д. № 4/2013 г. на ВАС.

Изрично заявявам, че при бездействие от страна на Общински съвет – Бургас или при постановяване на незаконосъобразен отказ, си запазвам правото да сезирам компетентния административен съд за защита на обществения интерес.

01.05.2026 г. гр. Бургас

Ч Г